

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

[www.afgazad.com](http://www.afgazad.com)

[afgazad@gmail.com](mailto:afgazad@gmail.com)

Political

سیاسی

شباهنګ راد

۱۱/۰۱/۲۵

## تونس در نیمه راه!

در چند هفته اخیر اعتراضات وسیع و ملیونی توده‌های تحت ستم تونس خبرگزاری‌های جهان را تحت‌الشعاع خود قرار داده و یکبار دیگر به اثبات رسیده است که ظلم و ستم و سرکوب ظالمان، بی‌پاسخ نخواهد ماند.

مسلم است که علل خیزش ملیونی مردم تونس را بایست و می‌باید در سیاست‌های استثمارگراییانه و ریاضت‌کشی سرمایه‌داران جستجو نمود. پائین بودن سطح زندگی ملیون‌ها توده رنج‌دیده و ناتوانی آنان در تأمین نیازهای اولی زندگی توأم با بگیر و به بندها، از زمره عوامل هر جوشش و تغییر و تحول در دنیای سرمایه‌داری است. نظام‌های کنونی، جان مردم را به لب‌شان رسانده‌اند و فقر از سر و کول آنان بالا می‌رود. بیکاری را به بالاترین حد ممکن رسانده‌اند و بی‌امیدی و بی‌آیندگی جوان‌جویای کار در این دنیا، باور کردنی نیست. این نظام‌ها، راه هرگونه زندگی را بر روی کارگران و زحمتکشان و فرزندان شانرا بسته‌اند. به عبارتی حقیقی‌تر زندگی در این نظام‌ها ناممکن گردیده است و همچنین وجود ملیون‌ها تحصیل‌کرده بیکار در این کشورها بیداد می‌کند.

خودسوزی "محمد بوعزیزی" جوان تحصیل‌کرده تونسی از دست سرمایه‌داران از جمله تکنمونه‌هایی است که دنیای بشریت شاهد آن بوده است. در این دنیا ملیون‌ها جوان دارند سر خیر سرمایه‌داران به کارهای ناخواسته تن می‌دهند و زندگی ملیون‌ها تن دیگر به دلیل هزاران مشکل دست‌ساز ظالمان به تباهی کامل کشیده شده است؛ چرا که سرمایه‌داران جانی، قصدشان بر آن است تا با تحت فشار قرار دادن هر چه بیشتر محرومان، بر حاکمیت خود قوام بخشند. می‌خواهند اقتصاد فرتوت و بی‌رمق خود را با سیاست ریاضت‌کشی و استثمار بی‌حد و حصر محرومان نجات دهند. به این کشور و آن کشور خلاصه نمی‌شود و فرا منطقه‌ای و قاره‌ئی است. همه‌جا شیرۀ جان توده‌ها را می‌مکند و همه‌جا کارگران و زحمتکشان را مورد استثمار و یورش وحشیانه خود قرار می‌دهند. در دنیای خود ساخته آنان، محترم شمردن به حقوق پایه‌ئی انسان‌ها بی‌معناست و هرگونه اعتراض و ابراز مخالفت را هم از ملیون‌ها انسان رنج‌دیده سلب نموده‌اند.

این دنیای کارگر و زحمتکش نیست. این دنیای جوان تحصیل‌کرده نیست. این دنیای استثمار و چپاول است و ذره‌ای با منفعت محرومان و فرزندان‌شان همخوانی ندارد. این دنیایی است که سرمایه‌داران با زور و چماق به میلیاردها انسان تحمیل می‌کنند و می‌خواهند با گسترش سرکوب، توده‌ها را به عقب برانند؛ اما خلاف امیال و آرزوهای

سرمایه‌داران، اعتراضات و اعتصابات کارگران و زحمت‌کشان در اقصا نقاط دنیا و به ویژه خیزش‌های گسترده توده‌های ستمدیده تونسی در چند هفته اخیر، حکایت دیگری دارد و مشاهده شده است که، سرمایه‌داری علی‌رغم مسلح بودن به سلاح‌های متفاوت، به راحتی قادر به پیشبرد سیاست‌های ارتجاعی‌اش نیست. این را مردم تونس و آن‌هم در مدت زمانی کوتاه – و در مخالفت با سیاست‌های ریاضت‌کشی – جانان بشریت به نمایش گذاشته‌اند و در ابعادی گسترده به خیابان‌ها سرازیر شده‌اند و خواهان تقسیم عادلانه ثروت جامعه‌اند.

توده‌های گرسنه و رنج‌دیده تونسی به میدان آمده‌اند و در اقدامی غیر قابل تصور "زین‌العاین بن علی" دیکتاتور را، به زیر کشیدند و بار دیگر به اثبات رسانده‌اند که موتور توده متحد و واحد خاموش شدنی نیست. جنبشی که پایه‌های سرمایه را تکان داد و قدرت‌مداران را به تقلا انداخته است تا به هر طریق ممکن، سکان و هدایت اعتراضات مردمی را در دست گیرند. زورمداران به سیاق همیشگی‌شان می‌خواهند با سیاست‌های فریبکارانه‌ای هم‌چون "دولت آشتی ملی" اعتراضات به حق کارگران و زحمت‌کشان را به انحراف بکشانند. سیاست و اقدامات ارتجاعی که تازگی ندارد و جنبش‌های اعتراضی، شاهد نمونه‌های فراوانی از این‌دست دسیسه‌ها توسط سرمایه‌داران و حامیان ریز و درشت‌شان در سرتاسر جهان بوده است.

از منظری دیگر، اگر چه پرونده و افسانه قدر قدرتی "بن علی"، دیکتاتور تونس بسته شده و به تبع آن بر مناسبات و روابط جامعه خدشه‌ای وارد گردیده است، اما در کنار آن‌ها متأسفانه باید اذعان نمود که چرخش و حاکمیت سرمایه تاکنون دست نخورده باقی مانده است و همچنین باید تأکید ورزید که توده‌های محروم تونسی علی‌رغم پیشرفت‌های روشن و دست‌آوردهای گرانبها، تا رسیدن به حقوق پایه‌ی خویش، راه‌های دشوار و فراوانی را در پیش رو دارند. در حقیقت مردم تونس با اعتراضات و مبارزات خویش توانسته‌اند مهر خود را بعد از دهه‌ها بر جامعه بکوبند؛ توانسته‌اند در حرکتی همگانی، قدرت نهان و خفته خود را آشکار سازند؛ توانسته‌اند جامعه "آرام و با ثبات" سرمایه را در هم ریزند و مهمتر از همه این‌ها توانسته‌اند بدون رهبری، سرمایه را یک‌گام به عقب برانند و پرچم خواسته‌ها و مطالبات پایمال شده خود را برافرازند. همه این‌ها را باید از جمله ویژگی‌های ارزنده اعتراضات اخیر مردم تونس به حساب آورد.

این یک طرف قضیه است و اما طرف دیگر آن‌هم به سرمایه مربوط می‌شود که با توسل به حیل‌ها و دسیسه‌های رنگارنگ و با حمایت‌های بی‌دریغ همکیشان و هم‌قطاران داخلی و بین‌المللی خود، راه حل و چاره‌جویی می‌نماید تا از اوضاع ناخواسته پیروز بدر آید. در صدد است تا با جابه‌جا نمودن مهره‌های خود، شعله‌های اعتراضات مردم تونس را مهار و خاموش نماید. به سیاق همه نظام‌ها در تلاش است تا با اتخاذ تدابیر امنیتی جدید، جنبش خیابانی را به درون خانه‌ها باز گرداند. به دلیل این‌که هرگونه جنبش اعتراضی – خیابانی از نوع مردم تونس، در تخالف با نظم دل‌خواه سرمایه‌داران قرار دارد؛ به دلیل این‌که سرمایه ذاتاً مخالف سرسخت تجمعات و اعتراضات خیابانی بدون هدایت و سازماندهی از جانب طبقه خودیست. بیهوده نیست که رشته و زنجیره آنرا از درون پاره می‌کند تا مبدا روزی چرخش سرمایه از حرکت باز ایستد. بنابراین تداوم اعتراضات خیابانی و تجمعات گوناگون به نوبه خود می‌تواند دامنه عکس‌العمل‌های سرکوب‌گران و سرمایه‌داران و حامیان‌شانرا محدود نماید و گام به‌گام آنرا به عقب راند.

واقعبیت این است که اعتراضات مردم تونس در مراحل حساسی قرار گرفته است و پر واضح است که جنبش خیابانی مردم تونس زمانی به نتایج دلخواه خود دست خواهد یافت، که حامل برنامه‌ای، انقلابی، روشن و کمونیستی باشد. این جنبش نیازمند هدایت مدبرانه و رهبری کمونیستی‌ست و باید آگاه بود که بدون ارتباط گسترده و تنگاتنگ با

روشن‌فکران و کمونیست‌های راستین، با دست‌اندازهای متفاوتی روبرو خواهد گردید. ده‌ها مورد از این‌دست اعتراضات را می‌توان شاهد گرفت و نشان داد که زمانی می‌توان از پیشرفت انقلاب و اعتراضات رادیکال مردمی سخنی به‌میان آورد که از سر سالمی برخوردار باشند.

خلاصه کلام این‌که، تونس در نیمه راهست و موفقیت آن به دخالت‌گری‌های کمونیست‌های راستین مربوط می‌باشد. این جنبش علی‌رغم پیشرفت‌ها و علی‌رغم دست‌آوردهای روشن، در تیررس حمله منادیان سرمایه، رفرمیست‌ها و ظالمان قرار دارد. بی‌گمان عدم شناخت از موقعیت فعلی، این جنبش را به عقب خواهد راند و سیطره سرمایه‌داران این‌بار و آن‌هم در لباس و با ترکیبی دیگر بر فضای جامعه تونس سنگینی خواهد کرد. به بیانی جامعه و خیزش‌های مردمی تونس به تار موئی بند است و مسلم است که بدون پایداری عمیق مدافعان توده‌های ستم‌دیده، امر انقلاب تونس به پیش نخواهد رفت و ریشه سرمایه سوزانده نخواهد شد. وظیفه‌ای که بر دوش همه آزادی‌خواهان و جویندگان راه رهایی و کمونیست‌ها قرار گرفته است و تنها در چنین شرایطی است که خواسته‌های پایه‌ی توده‌های ستم‌دیده تونس تضمین خواهد گردید.

۲۴ جنوری ۲۰۱۱

۴ [دلو] بهمن ۱۳۸۹